

"Erasmus was een homosexueel"

Erasmus was een homosexueel

U ontdekte in “ Homosexuals in History” van auteur A.L. Rowse dat Erasmus een homosexueel was? Een feit dat Huizinga in zijn biografie verzwegen!

Die Huizinga zei dus niet wat hij eigenlijk bedoelde. Iedereen ruikt op een kilometer afstand dat Erasmus een homo was! Lees die geschriften uit die tijd (1467-1536) maar eens.

Als je over de middel eeuwen denkt dan denk je altijd aan donkere intolente rante tijden, martelingen en inquisitie, zoals de kalvinisten ons hebben wijs gemaakt, maar dat is maar een kant van de zaak (zie: Over homoseksualiteit in middeleeuws West-Europa 1977, proefschrift dr. H.J. Kus ters).

Er was geen sprake van actieve klopjachten op homo sexuelen anders hadden ze wel de gehele toenmalige manlijke bevolking uit kunnen roeien.

Jonge mannen die betrappt werden gingen meestal vrijuit. In de kloosters vloede men vanzelfsprekend op grote schaal over van liefde en genade in de ongewassen onderbroek dus daar duidde men het liefst elkaar ook geen euvel.

De abt zelf was meestal ook niet geheel en al van vreemde tegennatuurlijke sexuele smetten en aandriften vrij en kon over iedere jonge man in het klooster vrijelijk beschikken, dus die kwam wel aan zijn trekken. De setting doet min of meer denken aan het roomsche extreem orthodoxe opleidingsinstituut Rolduc waar de leiding en studenten homo sexueel waren. Deze opleiding voor roomsche homos in de dop werd onlangs gesloten vanwege gebrek aan homo sexuele studenten.

Tegen het einde van de middeleeuwen wordt de aandacht voor afwijkend sexueel gedrag onder invloed van de kerken steeds sterker en worden mensen sneller veroordeeld, meestal zonder gebrek aan bewijs. In de achttiende eeuw leidde dat tot de grote homo vervolgingen, waarbij ook veel jongeren op de brandstapel belandden. Dat was in die zogenaamde donkere twaalfde eeuw ondenkbaar.

De abt Aelred van Rievaulx maakte zich niet bepaald druk om lichamelijke contacten tussen de monniken, maar hij verzette zich wel tegen seks om de seks. Wierook genoeg om de stank van putrifereend zaad en verschaald bier naar goed roomsch voorbeeld te verdrijven!

Erotiek beweegt zich op het snijvlak van de ontmoeting tussen lichaam en geest. Het mocht in de kloosters geen liederlijke homoseksuele beestenbende worden, zo ongeveer als in de black room venetiaanse besmetbak van een nichtenkit vol op instant sex beluste mannen met een onduidelijke serostatus in een van de zijstraten van de Reguliersbreestraat.

Dankzij de verwoestende invloed van Freud zien we als moderne mensen de wereld gepansexualiseerd en hebben daardoor geen oog meer voor andere, diepere, geestelijk rijkere dimensies van homo erotische vriendschappen tussen leden van hetzelfde geslacht (zie: De wil tot liefhebberij, 2 delen 1997 dr. H.J. Kuster).

Zelfs het Oude Testament rept van de liefde tussen David en Jonathan, een liefde die veel dieper ging dan de liefde voor een vrouw. Eigenlijk was David (biseksueel, moordenaar, luitspeler, overspeler en beroeps intrigant) het prototiepe van de sexueel actieve biseksueel. Bijbelkenners zullen er wel weer een mouw aan kunnen breien hoe dat nu weer allemaal mogelijk is en rijmt met hun moraaltheologische hypocriete visie, gestoeld op burgermansfatsoen, kalvinistische vlijt, gewetenloze handelsgeest en somber stemmende zuinigheid.

In de twaalfde eeuw had men een opklimmende waarde schaal wat de eros betreft: seks is aards, daar na komt op het tweede plan de liefde, op het derde niveau de mannen- en knapenliefde en op het hoogste plan de liefde voor God. De knapenliefde wordt door Plato en Thomas van Aquino als een hogere vorm van vriendschap beschouwd. Het knaapje zag een pruimpje hangen tot hij Plato had ontdekt en voor piemeltjesland koos! Hoe kweekt men homootjes!

U begrijpt na dit relaas dat de roomse clerus zich heel graag op Thomas van Aquino beroept als een van de leden betrappt wordt op vergrijp aan jonge jongetjes.

De roomsche kerk is een echte kerk voor potten en flikkers. Ik ben overigens de eerste, noch de laatste niet die dat zegt.

Gedoktoreerd auteur Kuster zegt dat in de twaalfde eeuw het doel is van de sexuele vriendschap tussen mannen om uiteindelijk bij God uit

te komen: "Begeerte naar een mooi manlijk lijf kan slechts ten koste van voortdurende inspanningen omgebogen worden naar een volkomen onbaatzuchtige liefde jegens God."

Kuster houdt er als overtuigd heterosexueel en gehuwd man vreemde ideetjes op na over vriendschappen en begeerten, maar nog vreemdsoortiger opvattingen over de wenselijkheid van "verzoening met de Schepper via mooie manlijke lijven."

(wordt vervolgd)

© februari 2011, fredvanderwal, BasicPublishing.nl